

i dette sammensatte Spørgsmaal om Afleveringen af Smaatryk, der efterhaanden breder sig ud over alle Grænser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. V. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 379).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg tillader mig at forelægge dette Lovforslag, der bemyndiger Ministeriet til i de kommende to Aar at anvende 1 Mill. Kr. om Aaret til Hjælp for ældre Pensionister, som efter de hidtil gældende Pensionsregler maa siges at være særlig slet stillede. Lovforslaget er et Resultat af et Arbejde, der blev gjort i Sommerens Løb i Finansministeriet gennem en Indsamling af Materiale angaaende Pensionisternes Forhold og ved en Behandling af dette Materiale i et Udvalg, hvori ogsaa Landskabsforeningens Formand deltog. Paa Grundlag af Udvalgets Betænkning blev der udarbejdet et Lovforslag, som blev forelagt Folketinget. I Folketinget er dette Lovforslag vedtaget i Hovedprinciperne, som det blev forelagt, idet der dog i § 2 er indsat nogle nærmere Regler om, hvorledes Fordelingen af de Penge, der stilles til Raadighed, skal foregaa. Jeg tror, man har haft en heldig Haand med at finde de Ting frem, som skulde være afgørende i disse Tilfælde. Der var ikke fuld Enighed i Folketinget om Lovforslaget, idet man fra visse Sider mente, at man ikke vilde stille et saa stort Beløb til Raadighed; men jeg synes, at man bør kunne ofre det Beløb, her er Tale om, 1 Mill. Kr., i de to kommende Finansaar. Det gælder et smukt og godt, og jeg kan godt sige nødvendigt, Formaal,

nemlig at kunne give de gamle Pensionister en haardt tiltrængt Hjælp til deres Pension.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Stegger Nielsen: Jeg erkender, at det Lovforslag, der nu er forelagt af den højtæredede Finansminister om et personligt Tillæg til visse Pensionister, er af den Art, at det paa Forhaand har Krav paa Sympati. Der er sikkert ingen — derom føler jeg mig forvisset —, som i Realiteten vil unddrage Lovforanstaltninger, der tilsigter at mildne Kaarene for gamle veltjente Tjenestemand og Pensionister, sin Medvirken, allermindst, naar det gælder de særlig gamle og Enkerne indenfor denne Stand. Det vil her være et Grundsynspunkt, hvorom der ikke er Uenighed fra nogen Side, at det i den Henseende er rigtigt og rimeligt fra Statens Side at ofre saa meget — selvfølgelig heller ikke mere —, som Staten har Raad til. Denne Sympati har jo da ogsaa mødt Lovforslaget fra alle Sider under dets Gang igennem det andet høje Ting, selv om Meningerne om Enkeltheder og Former har været noget forskellige, ligesom der har været nogen Uenighed om Understøttelsernes Størrelse.

Tendenser i samme Retning med Velvillie overfor de gamle var da ogsaa fremme og gav sig Form i Lovforslag under den forrige Regering, idet vi fik Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, en Lov, der altsaa er knap to Aar gammel, og af hvilken man havde Lov til at vente, at den paa fuldt ud betryggende Maade kunde have varetaget disse Forhold, saa at yderligere Støtteforanstaltninger ikke havde været nødvendige, en Lov, som faktisk ordnede de gamle Pensionisters Efterlønnsforhold paa en saa god og betryggende Maade, som det da var muligt. Hovedformaalet med Loven af 1. Maj 1923 var at finde en Form for en Udligning mellem de gamle og de nyere Pensioner, med andre Ord at à jour føre i nogen Maade de Pensioner, der var fastsat paa et saa tidligt Tidspunkt, at der faktisk var et Misforhold til Stede mellem Størrelsen af den paagældende Pension og den tilsvarende efter den nye Tjenestemandsløvs Lønnings- og Pensionsregler. Til Raadighed for dette, som vi maa sige, berettigede Krav stillede Loven af 1. Maj 1923 det ikke ringe Beløb af mellem 13 og 14 Mill. Kr. aarlig.

Det har imidlertid vist sig, at der til Trods herfor endnu fandtes enkelte gamle Pensionister, som stadig var mindre godt stillede — det kan man ikke benægte —,